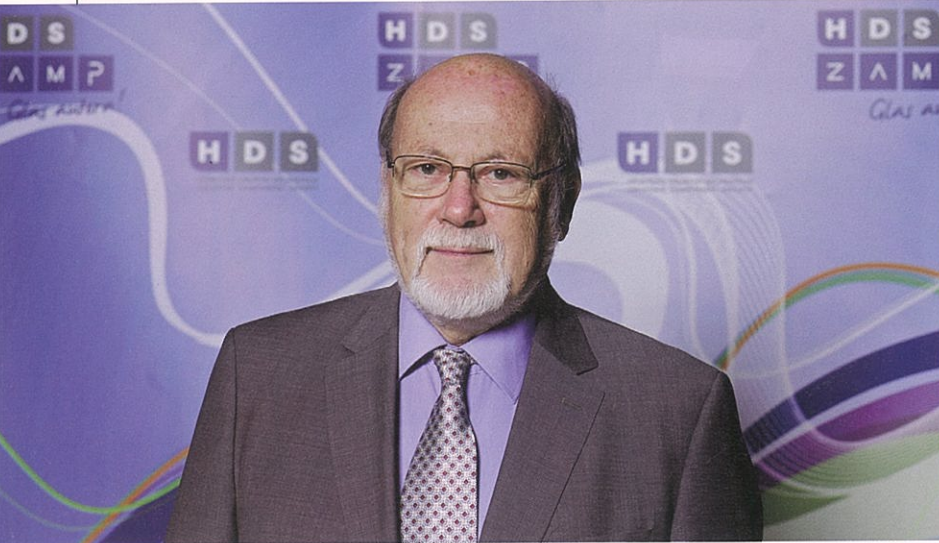


Valja slijediti maestra Juranića

Dopuna simpoziju i koncertu upriličenima ove jeseni u povodu 450. godišnjice Bitke kod Sigeta



Bivši je predsjednik HDS-a Zoran Juranić u posljednje vrijeme sve aktivniji ne samo kao skladatelj nego i kao muzikolog i dirigent

Piše: Jagoda Martinčević

Ako želimo doznati još nešto o uglazbljenom Nikoli Šubiću Zrinskom, treba samo slijediti Zorana Juranića! Naš uvaženi akademik i svestrani glazbenik i dalje pronalazi novosti, a doznaju ih oni koji ga žele slušati. Tako se 17. prosinca u Hrvatskom glazbenom zavodu okupila »kriična masa« onih koji rado posjećuju subotnje matinee kako bi pratili predavanje o sigetskom junaku u notama, kao dopuni simpoziju i koncertu koji su ove jeseni upriličeni u povodu 450. godišnjice Bitke kod Sigeta, koja je ujedno i godina smrti Zrinskog.

U korist glazbe

Osvmuviši se na koncert upriličen na Muzičkoj akademiji kojom su prigodom, među ostalim skladbama, izvedeni i ulomci iz nama nepoznate opere *Zrinyi* Augusta Abramovića Adelburga, maestro Juranić ilustrirao je predavanje snimkama s tog koncerta i upravo je to drugo slušanje nepoznate glazbe otkrilo mnoge odlike partiture koja je nastala osam godina prije popularnog *Nikole Šubića Zrinskog* Ivana pl. Zajca. Primjerice, slušanje uvertire Adelburgova

odjeknula iznimnim senzibilitetom autora prema izvorištu temeljenom na etnološkim karakteristikama turskih prizora u operi za koje je Juranić ustvrdio da su čak i snažniji od onih u Zajčevu djelu.

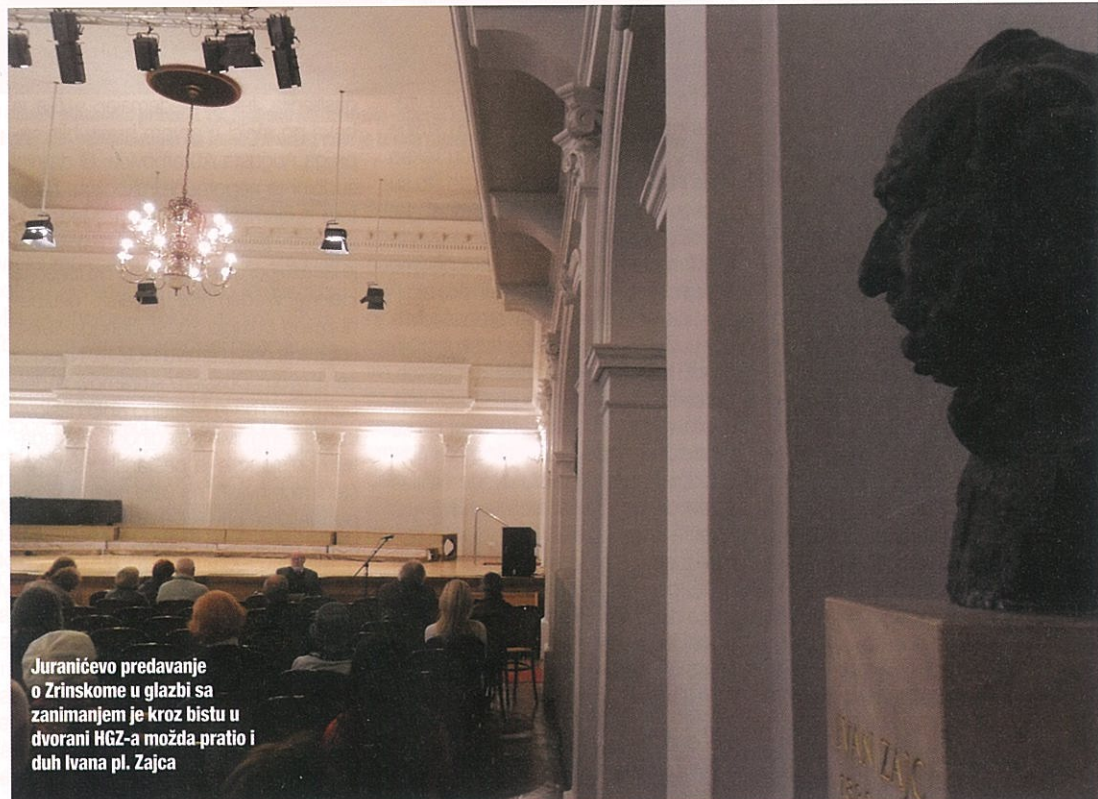
Finale za cara

Svoje izlaganje maestro je dopunio još nekim korisnim podacima o autorima koji su skladali o Zrinskom pa smo tako doznali da mu je osim Adelburga, Zajca, Schwarza, Livadića, Ziehrera i Dohnanyija (čija smo djela čuli), jednu skladbu posvetio i Karl Goldmark, nekad ugledni austrijski operni skladatelj. Doznali smo i neke podatke o Zajčevoj operi, iako si umišljamo da o njoj sve znamo. Naime, osim jedne arije junaka Juranića koje nema u izvornoj partituri jer ju je Zajc naknadno dopisao za znamenitog i u svijetu uglednog Ivana de Negrija, postoji još i jedan finale opere koji je skladatelj napisao za svečano otvaranje današnje zgrade Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu na kojemu je bio i car Franjo Josip I. pa je i finale bio »udešen« prigodno, i nikad više, barem koliko se zna, nije ponovljen.

Možda i bolje, jer finalu opere kakav poznamo baš ništa ne »fali«, a znamo kako može zvučati prigodničarska glazba, pa makar je sklada i naš omiljeni »Zajček«. No zato bi tenorsku dopisanu ariju valjalo smjestiti ondje gdje joj je mjesto, smatra Zoran Juranić i s time se valja složiti.

Rock–mjuzikl

Čuli smo i zanimljivost iz našeg vremena o rock–mjuziklu *Zrinyi 1566.* koji je Juranić nedavno vidio u Osijeku, i to na gostovanju jednog mađarskog ansambla. Ta predstava osim izvrsne izvedbe donosi priču iz drugog kuta jer u njoj je riječ o onome što je prethodilo Bitki kod Sigeta, a glavnu riječ vodi Franjo Črnko, pisar i komornik Nikole Zrinskog kojega su Turci zarobili, a otkupio ga je Juraj Zrinski pa je Črnko poslije opisao opsadu Sigeta i taj je spis postao i ostao jedan od najvažnijih dokumenata u sagledavanju objektivne slike velike epizode hrvatske povijesti koja je, eto, ostala i glazbom zapisana sve do našega vremena.



Juranićevo predavanje o Zrinskom u glazbi sa zanimanjem je kroz bistu u dvorani HGZ-a možda pratio i duh Ivana pl. Zajca